KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3478/92

af 1. december 1992

om gennemførelsesbestemmelser for præmieordningen for råtobak

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for råtobak (1), særlig artikel 7,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik (2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90 (3), særlig artikel 5, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

De produktionsområder, der for de enkelte sortsgrupper anerkendes med henblik på præmieydelse, bør fastsættes på grundlag af de traditionelle produktionsområder; medlemsstaterne bør dog kunne begrænse disse områder, navnlig hvis der herved tilstræbes en forbedring af produktionens kvalitet;

det bør nærmere fastsættes, hvilke oplysninger dyrkningskontrakterne især skal indeholde; kontrakterne bør kun gælde en enkelt høst, så der kan tages hensyn til den fremtidige kvoteudvikling; det bør endvidere fastsættes, på hvilke datoer kontrakterne skal være indgået og registreret, og disse datoer skal ligge så tidligt, at der allerede fra begyndelsen af det år, høsten finder sted, både kan sikres producenterne en stabil afsætning af deres kommende høst og forarbejdningsvirksomhederne en regelmæssig forsyning;

med henblik på korrekt forvaltning og kontrol bør det fastsættes, at de vigtigste oplysninger om de enkelte producenter også skal oplyses, når dyrkningskontrakten indgås med en producentsammenslutning;

det bør være en betingelse for præmieydelsen, at råtobakken er af sund og sædvanlig handelskvalitet samt fri for visse kendetegn, der hindrer normal afsætning;

der bør fastsættes bestemmelser, der gør det muligt at løse eventuelle tvister ved at indbringe sagen for et paritetisk organ;

præmien bør udbetales for den mængde tobak i blade, som producenten leverer forarbejdningsvirksomheden, uanset hvilken kvalitet der er tale om, når mindstekravet til kvalitet er opfyldt; dog bør præmien justeres, hvis tobakkens vandindhold afviger med indtil 3 % fra et vandindhold, som skal fastsættes for de enkelte sortsgrupper på grundlag af rimelige kvalitetskrav;

det tidsrum, hvor tobakken leveres til forarbejdningsvirksomheden, bør afgrænses for at undgå svigagtig overførsel fra en høst til den følgende;

det bør fastsættes, på hvilke betingelser præmien og opkøbsprisen betales, så svig undgås; dog påhviler det derudover medlemsstaterne i henhold til artikel 20, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2075/92 at træffe forvaltnings- og kontrolforanstaltninger;

præmien skal give producenterne mulighed for at afsætte deres produktion på konkurrencevilkår, der er tilfredsstillende i forhold til importeret tobak, under hensyntagen til produktionsomkostningerne i Fællesskabet; det bør fastsættes, at præmien udtrykt i national valuta er den samme for alle de producenter, der leverer tobak til forarbejdningsvirksomheden i en bestemt periode, ved at der anvendes den omregningskurs, der var gældende ved begyndelsen af det pågældende produktionsår;

præmien kan først udbetales, når der er gennemført endelig og fuldstændig kontrol af alle leverancer af en høst, for at det kan sikres, at transaktionerne reelt er blevet gennemført, og at kvoteordningen er overholdt; det bør dog fastsættes, at der kan udbetales forskud til forarbejdningsvirksomhederne af en størrelse på indtil det beløb, de skal udbetale til producenterne, når der er stillet tilstrækkelig sikkerhed;

det bør nærmere fastsættes, på hvilke særlige betingelser tobak kan forarbejdes i en anden medlemsstat end den, hvor den er produceret;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Tobak —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Produktionsområde

Artikel 1

1. De i artikel 5, litra a), i forordning (EØF) nr. 2075/92 nævnte produktionsområder er for de enkelte sortsgrupper anført i bilag I til nærværende forordning.

(1) EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 70.
(2) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(3) EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

Medlemsstaterne kan, navnlig ud fra kvalitetskriterier, fastlægge produktionsområder, som er mindre.

2. Produktionsområderne tages hvert år op til vurdering, for at de om nødvendigt kan tilpasses markedsudviklingen både med hensyn til mængde og kvalitet.

Dyrkningskontrakt

Artikel 2

1. Den i artikel 5, litra c), i forordning (EØF) nr. 2075/92 nævnte dyrkningskontrakt indgås mellem en producent eller producentsammenslutning og den forarbejdningsvirksomhed, der underkaster tobakken den første forarbejdning og behandling.

2. Dyrkningskontrakten indgås for de enkelte sortsgrupper. Den forpligter forarbejdningsvirksomheden til at overtage den mængde tobak i blade, der er fastsat i kontrakten, og producenten eller producentsammenslutningen til at levere forarbejdningsvirksomheden denne mængde inden for den faktiske produktion.

3. Dyrkningskontrakten skal mindst indeholde følgende :

a) oplysning om parterne

b) henvisning til dyrkningsattesten og, hvis kvoterne er fordelt direkte til producenterne, til producentens kvotebevis

c) den tobakssort, kontrakten omfatter

d) den maksimumsmængde, der kan leveres

e) det nøjagtige sted, hvor tobakken er produceret (produktionsområde som nævnt i artikel 1, provins, kommune og identifikation af marken eller lokaliteten)

f) den pågældende marks areal, med undtagelse af arbejdsveje og indelukker

g) opkøbsprisen med fradrag af præmiebeløbet

h) den kvalitet, prisen omfatter

i) den aftalte minimumskvalitet

j) tilsagn fra forarbejdningsvirksomheden om, at den vil udbetale producenten eller producentsammenslutningen et beløb, der mindst er på størrelse med præmien for den faktisk leverede kontraktmængde

k) fristen for betaling af opkøbsprisen. Fristen kan højst være en måned at regne fra afslutningen af hver levering.

4. Kontrakten kan kun gælde en enkelt høst.

Artikel 3

1. Dyrkningskontrakterne skal være indgået senest den 15. marts i året for den høst, kontrakten gælder. For dyrkningskontrakter, der indgås som følge af, at der tildeles yderligere mængder i medfør af artikel 11, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3477/92 [1], forlænges fristen til den 10. april samme år.

2. Medmindre der er tale om force majeure, skal forarbejdningsvirksomhederne indgive dyrkningskontrakterne til det kompetente organ til registrering inden den 1. april i året for den høst, kontrakten gælder. For dyrkningskontrakter, der indgås som følge af, at der tildeles yderligere mængder i medfør af artikel 11, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3477/92, forlænges fristen for registrering til den 20. april samme år.

3. Hvis den i stk. 1 fastsatte frist for underskrivelse af kontrakten eller den i stk. 2 fastsatte frist for indgivelse af kontrakten overskrides med højst ti arbejdsdage, nedskæres præmieudbetalingen med 20 %.

4. Det kompetente organ er organet i den medlemsstat, hvor tobakken forarbejdes. Sker forarbejdningen i en anden medlemsstat end den, hvor tobakken er dyrket, sender det kompetente organ i forarbejdningsmedlemsstaten straks en kopi af den registrerede kontrakt til det kompetente organ i producentmedlemsstaten.

Hvis dette organ ikke selv foretager kontrollen af præmieordningen, sender det en kopi af de registrerede kontrakter til det kontrolagentur, der er nævnt i artikel 20, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2075/92, eller til kontroltjenesten, hvis medlemsstaten ikke har et sådant agentur.

5. Medlemsstaten underretter Kommissionen om navn og adresse på de organer, der varetager kontraktregistreringen. Kommissionen offentliggør fortegnelsen over disse organer i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

Artikel 4

Hvis dyrkningskontrakten er indgået mellem en forarbejdningsvirksomhed og en producentsammenslutning, skal kontrakten ledsages af en liste med navnene på producenterne og oplysning om de enkeltes arealer, jf. artikel 2, stk. 3, litra e) og f), samt en oversigt over deres dyrkningsattester eller kvotebeviser.

Artikel 5

Dyrkningskontrakter, som er indgået i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 727/70 [2] for en periode, som rækker ud over 1992-høsten, ophører med at have virkning fra 1993-høsten.

Mindstekrav til kvalitet

Artikel 6

Den tobak, der leveres forarbejdningsvirksomhederne, skal være af sund og sædvanlig handelskvalitet og fri for de i bilag II opregnede kendetegn. Kontraktparterne kan aftale strengere kvalitetskrav.

[1] Se side 11 i denne Tidende.

[2] EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 1.

Artikel 7

Medlemsstaterne kan fastsætte, at tvister om kvaliteten af den tobak, der leveres til den virksomhed, som foretager den første forarbejdning, skal forelægges et voldgiftsorgan. Medlemsstaterne fastsætter reglerne for sådanne organers sammensætning og sagsbehandling; der skal i sådanne organer være en eller flere repræsentanter for producenter og samme antal repræsentanter for forarbejdningsvirksomheder.

Præmieudbetaling, refusion og forskud

Artikel 8

1. Den præmie, som forarbejdningsvirksomhederne skal betale producenterne, og den mængde, som skal afskrives på den pågældende dyrkningsattest eller produktionskvoteattest, beregnes på grundlag af vægten af den tobak i blade, der er af den pågældende kvalitet og opfylder mindstekravene til kvalitet, og som overtages af forarbejdningsvirksomheden. Er vandindholdet større eller mindre end det indhold, der er fastsat i bilag III for den pågældende sort, justeres vægten dog tilsvarende for hvert point afvigelse, dog højst inden for 3 % vandindhold.

2. Vandindholdet bestemmes efter en af metoderne i bilag IV.

Artikel 9

1. Medmindre der er tale om force majeure, skal producenten levere sin samlede produktion til den virksomhed, der foretager den første forarbejdning, senest den 15. maj i året efter det år, høsten har fundet sted, ellers fortabes retten til præmieudbetaling.

2. Senest den 25. maj underretter den enkelte producent skriftligt kontroltjenesten om, hvor meget tobak i blade der pr. 15. maj ikke er leveret til en virksomhed, der foretager den første forarbejdning, og om, hvor tobakken er oplagret. Den kompetente myndighed træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå, at tobak, som pr. 15. maj ikke er leveret til en virksomhed, der foretager den første forarbejdning, kan angives som hidrørende fra den følgende høst.

3. Hvis kontroltjenesten konstaterer, at der findes tobak, som ikke er omfattet af den i stk. 2 nævnte erklæring, nedskæres mængden på den dyrkningsattest eller produktionskvoteattest, som producenten har ret til for den følgende høst, med det dobbelte af den ikke-angivne mængde.

Artikel 10

Forarbejdningsvirksomheden udbetaler producenten det til præmien svarende beløb senest en måned efter afslutningen af hver kontraktmæssig levering. Forarbejdningsvirksomhedens eller producentsammenslutningens betaling af det til præmien svarende beløb og opkøbsprisen til producenten kan kun ske ved overførsel via bank eller postvæsen.

Artikel 11

Den landbrugsomregningskurs, der skal anvendes ved omregning af præmien og af forskuddet til national valuta, er den, der gælder den 1. august i året for høsten, for så vidt angår leverancer indtil den 31. december samme år, og den, der gælder den 1. januar det følgende år, for så vidt angår senere leverancer. Forarbejdningsvirksomhederne udbetaler præmien til producenterne i den medlemsstats valuta, hvor tobakken er høstet.

Artikel 12

1. De præmier, der er udbetalt til producenterne, refunderes forarbejdningsvirksomhederne på disses anmodning, mod at der forelægges et kontrolbevis, som er udstedt af de kompetente myndigheder for den pågældende sortsgruppe, efter at alle leverancerne til virksomheden fra en høst er kontrolleret. Kontrollen skal sikre, at den samme tobak ikke kan forelægges til kontrol flere gange, og at tobakken på sædvanlig vis gennemgår den første forarbejdning og behandling med henblik på afsætning.

2. Medlemsstaterne tilser, at den forarbejdede tobak senere afsættes.

Artikel 13

Anmodningen om refusion af de præmier, der er udbetalt til producenterne, skal for hver levering pr. høst og pr. sortsgruppe mindst indeholde følgende:

a) datoen for den dyrkningskontrakt, som har betinget leveringen, samt datoen for kontraktens registrering og det administrationsnummer, kontrakten har fået tildelt
b) den leverede sort
c) sælgers navn
d) den leverede mængde
e) den dato, hvor leveringen begyndte
f) stedet for leveringen
g) den eller de opkøbspris(er), der er betalt, med angivelse af de kvaliteter, priserne omfatter
h) beviset for betaling til producenten af det til præmien svarende beløb
i) originalen af dyrkningsattesten eller det kvotebevis, som er udstedt til producenten.

Artikel 14

1. Hvis tobak i blade med oprindelse i eller afsendt fra tredjelande undergår første forarbejdning og behandling i Fællesskabet, fastlægger den pågældende medlemsstat den kontrol, der er nødvendig for at undgå, at der ydes præmie for tobakken.

2. Medlemsstaterne bistår hinanden, når tobak i blade er genstand for handel mellem dem.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne betaler forarbejdningsvirksomhederne på disses anmodning et forskud på de præmier, de skal betale producenterne, forudsat at der fremlægges et bevis for præmieudbetalingen, der er udstedt af kontroltjenesten. Beviset udstedes på grundlag af de dyrkningskontrakter, som forarbejdningsvirksomhederne har indgået, samt de faktiske eller forventede leverancer.

Hvis forarbejdningsvirksomhederne senest seks uger efter modtagelsen ikke har anvendt forskuddet til at udbetale præmierne til producenterne eller har tilbagebetalt beløbet til medlemsstaten, opkræves der renter af det ikke-anvendte beløb med en rentesats, der fastsættes af medlemsstaten. Renterne opføres som indtægt for EUGFL.

2. Forskuddet kan kun udbetales, hvis der stilles en sikkerhed på mindst forskuddet, forhøjet med 15 %.

3. Sikkerheden frigives mod forelæggelse af det i artikel 12 omhandlede bevis.

4. Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 [1] anvendes, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 16

Det i artikel 12 omhandlede bevis fremlægges senest den 31. december i det andet år efter det år, høsten har fundet sted. Er der udbetalt forskud, fortabes sikkerheden for det præmiebeløb, for hvilket det fornødne bevis ikke er fremlagt inden for denne frist.

Artikel 17

1. Præmierne refunderes eller forudbetales til forarbejdningsvirksomheden af den medlemsstat, hvor tobakken er høstet.

2. Hvis tobakken forarbejdes i en anden medlemsstat end den, hvor den er høstet, giver forarbejdningsmedlemsstaten efter kontrol de oplysninger, der er nødvendige, for at producentmedlemsstaten kan foretage præmieudbetalingen eller frigive sikkerheden.

Artikel 18

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

[1] EFT nr. L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.

BILAG I

Anerkendte produktionsområder

Sortsgruppe ifølge bilaget til forordning (EØF) nr. 2075/92	Medlemsstat	Produktionsområde
I. Flue cured	Tyskland	Schleswig-Holstein, Niedersachsen, Franken, Rhinsletten med tilstødende dale, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt og Thüringen
	Grækenland	Midtgrækenland, Thessalia, Makedonia, Thraki, Peloponnes og Ipiros
	Frankrig	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Auvergne-Limousin, Champagne-Ardenne, Alsace-Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Provence, Val-de-Loire, Centre, Poitou-Bretagne, Charente, Languedoc-Roussillon, Normandie, Bourgogne, Nord-Pas-de-Calais, Picardie og Île-de-France
	Italien	Friuli, Veneto, Lombardia, Piemonte, Toscana, Marche, Umbria, Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Puglia og Calabria
	Spanien	Extremadura, Andalucía, Castilla y Léon, Castilla La Mancha
	Portugal	Beira Interior, Ribatejo Oeste, Alentejo og Regio Autonoma dos Açores
II. Light air cured	Tyskland	Rhinsletten med tilstødende dale, Mittelfranken, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt og Thüringen
	Grækenland	Makedonien og Tessalia
	Frankrig	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Auvergne-Limousin, Alsace-Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Val-de-Loire, Centre, Poitou-Bretagne, Bourgogne, Charente og Languedoc-Roussillon
	Italien	Veneto, Lombardia, Piemonte, Umbria, Emilia-Romagna, Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Puglia, Sicilia, Friuli, Toscana og Marche
	Spanien	Extremadura, Andalucía, Castilla y Léon, Castilla La Mancha
	Portugal	Beiras, Ribatejo Oeste, Entre Duero e Minho, Trás-os-Montes, Regio Autonoma dos Açores
III. Dark air cured	Belgien	Vlaanderen, Hainaut, Namur og Luxembourg
	Tyskland	Rhinsletten med tilstødende dale, Mittelfranken, Brandenburg og Mecklenburg-Vorpommern
	Frankrig	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne-Limousin, Poitou-Bretagne, Charente, Val-de-Loire, Centre, Rhône-Alpes, Provence, Franche-Comté, Alsace-Lorraine, Champagne-Ardenne, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Normandie, Bourgogne og Île de la Réunion
	Italien	Friuli, Trentino, Veneto, Toscana, Lazio, Molise, Campania, Puglia og Sicilia
	Spanien	Extremadura, Andalucía, Castilla y Léon, Castilla La Mancha, Comunidad Valenciana, Navarra, Rioja, Cataluña, Madrid, Galicia, Asturias, Cantabria, zona de Campezo en el País Vasco og Las Palma (De Kanariske Øer)
IV. Fire cured	Italien	Veneto, Toscana, Umbria, Lazio og Campania
	Spanien	Extremadura og Andalucía
V. Sun cured	Grækenland	Ipiros, Midtgrækenland, Thessalia, Peloponnes, Makedonia, Thraki og øerne
	Italien	Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Puglia og Sicilia
VI. Basmas	Grækenland	Traki, Makedonia, Midtgrækenland og Thessalia
VII. Katerini og lignende sorter	Grækenland	Makedonia, Midtgrækenland, Ipiros og Thessalia
VIII. Klassisk Kaba Koulak, Elassona, Myrodata Agrinion og Zichnomyrodata	Grækenland	Makedonien, Thessalia, Midtgrækenland, Thraki, Ipiros, Peloponnes og øerne

BILAG II

Mindstekrav til kvalitet

Den i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2075/92 nævnte præmie kan kun ydes for tobak, der er af sund og sædvanlig handelskvalitet i forhold til sortskendetegnene, og som er fri for følgende :

a) Bladdele

b) Blade, der er stærkt ødelagt af hagl

c) Blade, der udviser alvorlige beskadigelser, og hvor mere end en tredjedel af overfladen er ødelagt

d) Blade, der på mere end 25 % af overfladen er angrebet af sygdom eller insekter

e) Blade med pesticidrester

f) Blade, der ikke er modne eller er ufuldstændigt grønne

g) Frostbeskadigede blade

h) Blade med skimmel eller råd

i) Blade med årer, der ikke er tørrede, er fugtige eller er angrebet af råd, eller med fremtrædende ribber

j) Blade fra top i blomst

k) Blade med en lugt, der er fremmed for den pågældende sort

l) Blade med vedhængende jord

m) Blade, hvis vandindhold overstiger det indhold, der er fastsat i bilag III, med mere end 3 %.

BILAG III

Vandindhold (jf. artikel 8)

Sortsgruppe	Vandindhold (%)
I. Flue cured	16
II. Light air cured	
Tyskland, Frankrig	22
andre medlemsstater	20
III. Dark air cured	
Belgien, Tyskland, Frankrig	26
andre medlemsstater	22
IV. Fire cured	22
V. Sun cured	16
VI. Basmas	16
VII. Katerini	16
VIII. Klassisk Kaba Koulak, Elassona, Myrodata Agrinion og Zichnomyrodata	16

BILAG IV

EF-metoder til bestemmelse af vandindholdet i råtobak

I. METODER

A. *Beaudessons metode*

1. Apparatur :

Beaudessons-varmeskab EM 10 :

Elektrisk tørreapparat med varm luft, i hvilket luften gennemstrømmer den prøve, der skal tørres, ved tvungen konvektion ved hjælp af en til formålet anbragt ventilator. Vandindholdet bestemmes ved vejning før og efter tørringen, idet vægtens skala er inddelt på en sådan måde, at den værdi, der fremkommer for den masse på 10 g, med hvilken der arbejdes, svarer direkte til værdien af vandindholdet i procent.

2. Fremgangsmåde :

En portion på 10 g afvejes i en prøvedigel med perforeret bund og anbringes derefter i tørringskolonnen, hvor den fastholdes af en ring. Varmeskabet sættes i gang i fem minutter, i hvilket tidsrum prøven tørres af den varme luft ved en temperatur på ca. 100 °C. Efter 5 minutter standses processen af et minutur. Luftens temperatur ved slutningen af tørringen måls ved hjælp af et indbygget termometer. Prøven vejes ; dens vandindhold måles direkte og korrigeres om nødvendigt med nogle tiendedele procent, alt efter den målte temperatur, i overensstemmelse med en tabel, der er fastgjort til apparatet.

B. *Brabender-metoden*

1. Apparatur :

Brabender tørreskab : Et elektrisk tørrekammer, bestående af et cylinderformet, termostatstyret rum, der ventileres ved tvungen konvektion, og hvori der samtidig anbringes 10 metalskåle, som hver er forsynet med 10 g tobak. Skålene er anbragt på en drejeskive med 10 stillinger, som ved hjælp af et centralt reguleringshjul gør det muligt efter tørringen efter tur at føre alle skålene hen til et vejeapparat, som er indbygget i apparatet : ved et system af løftestænger kan skålene efter tur anbringes på en indbygget vægtstang, uden at det er nødvendigt at tage prøverne ud af tørrerummet. Vægten er forsynet med en optisk viser og giver en direkte aflæsning af vandindholdet. En anden vægt er tilsluttet apparatet, men denne anvendes kun, mens de oprindelige mængder forberedes.

2. Fremgangsmåde :

Termometret indstilles på 110 °C.

Tørrerummet forvarmes i mindst 15 minutter.

10 portioner på 10 g afvejes.

Tørreskabet klargøres.

Tørring i 50 minutter.

Aflæsning af vægten til bestemmelse af bruttovandindholdet.

C. *Andre metoder*

Medlemsstaterne kan anvende andre målemetoder, bl.a. ved at bestemme den elektriske modstand eller de dielektriske egenskaber i det pågældende parti, på betingelse af at de efterprøver resultaterne ved at undersøge en repræsentativ prøve ved hjælp af en af de i A og B nævnte metoder.

II. PRØVEUDTAGNING

Der anvendes følgende fremgangsmåde, når der udtages prøver af tobak i blade med henblik på bestemmelse af tobakkens vandindhold ved hjælp af en af de i A og B nævnte metoder :

1. Lagvis ordning af partiet :

Fra hver pakke udtages et antal blade, der er proportionalt med vægten af pakken. Der skal udtages så mange blade, at de udgør et repræsentativt udsnit af pakken.

Der skal udtages lige mange blade fra kanten af pakken, fra midten af pakken og fra den mellemliggende del af pakken.

2. Homogenisering :

Alle de udtagne blade blandes i en plastikpose, og nogle kilo hakkes (størrelse af de hakkede stykker : 0,4 til 2 mm).

3. Udtagning :

Efter hakningen blandes den hakkede tobak meget omhyggeligt, og der udtages en repræsentativ prøve.

4. Målinger :

Målinger skal udføres på hele den således reducerede prøve, og der må drages omsorg for :

— at der ikke er variationer i vandindholdet (luft- og vandtæt beholder eller pose)

— at homogeniteten ikke ødelægges ved omhældning (bundfald).